

Κυριακή της Απόκρεω: Πρέπει να θυμηθούμε

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

ΓΡΑΠΤΟΝ ΘΕΙΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ της 7ης Μαρτίου.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Πρέπει νά θυμηθοῦμε ὅτι ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τῆς Ἀγάπης. Ὁ Χριστός δέν ἄφησε στούς μαθητές του μιά διδασκαλία ἀτομικῆς σωτηρίας, ἀλλά τήν καινή ἐντολή «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». «Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοί μαθηταί ἐστέ, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις». Ἡ ἀγάπη εἶναι τό θεμέλιο καί ἡ οὐσία τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία κατά τόν Ἅγιο Ἰγνάτιο «εἶναι ἐνότητα πίστεως καί ἀγάπης».

Ἄμαρτία εἶναι πάντοτε ἡ ἀπουσία τῆς ἀγάπης, ἐπομένως εἶναι ὁ χωρισμός, ἡ ἀπομόνωση, ὁ πόλεμος ὅλων ἐναντίον ὅλων. Ἡ νέα ζωή πού μᾶς ἔδωσε ὁ Χριστός εἶναι μιά ζωή συνδιαλλαγῆς καί ἀποκατάστασης τῆς θραυσμένης ἀπό τήν ἁμαρτία ἀγάπης. Ἡ χριστιανική ἀγάπη (διαφορετική τῆς κοινωνικῆς ἀγάπης) εἶναι ἡ

«δυνατή αδυνατότητα» (Σμέμαν) νά βλέπω τό Χριστό στό πρόσωπο κάθε ανθρώπου, τόν ὁποῖο ὁ Θεός ἔχει ἀποφασίσει νά φέρει μέσα στή ζωή μου, ἔστω καί γιά λίγες στιγμές, νά τόν φέρει κοντά μου ὅχι σάν μιά εὐκαιρία γιά καλή πράξη ἢ γιά ἐξάσκηση τῆς φιλανθρωπίας μου, ἀλλά σάν ἀρχή μιᾶς ἀδιάκοπης συντροφιάς μέσα στόν ἴδιο τό Θεό.

Ἐπομένως, ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά ὑπενθυμίζει στόν χριστιανό τήν προσωπική του ἀγάπη, μέ τήν ὁποία ὀφείλει νά πλημμυρίσει τόν ἁμαρτωλό κόσμο. Αὐτό κάνει καί τό σημερινό Εὐαγγέλιο. Ὑπενθυμίζει τά λόγια τοῦ Κυρίου μας καί μᾶς τοποθετεῖ στή βεβαιότητα τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του, ὅπου θά κριθοῦμε μέ βάση ὅχι τόσο ἂν εἴμαστε αὐστηροί τηρητές τοῦ νόμου Του, ἀλλά ἔάν μέσα ἀπό τό νόμο Του δώσαμε ἢ δέν δώσαμε ἀγάπη στό συνάνθρωπο μας ὅποιος καί ἂν εἶναι αὐτός, ἡμεδαπός ἢ ἀλλοδαπός, φίλος ἢ ἐχθρός.

Ἡ κάθετη πρὸς τόν Πανάγαθο Θεό ἀγάπη, πού μεταφράζεται σέ θερμή πίστι, κραταιά ἐλπίδα καί ἀληθινή λατρεία, καί ἡ ὀριζόντια πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας εἰλικρινῆς ἀγάπη, πού ἐκφράζεται μέ τήν φιλάδελφη ἐλεημοσύνη, μέ τήν θεοδίδακτη φιλανθρωπία καί τήν ἐπιείκεια καί συναντίληψι διὰ τοὺς ἀδελφούς μας, εἶναι αὐτά πού, κυρίως ζητεῖ ἀπό μᾶς ὁ Δικαιοκρίτης Κύριος καί Θεός μας.

Αὐτά τά προαπαιτούμενα καί τό μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ θά μᾶς κατατάξουν στή θεία παρεμβολή «τῶν εὐλογημένων τοῦ Οὐρανίου Πατρός» καί τῶν «κληρονόμων τῆς ἡτοιμασμένης ἡμῖν Ἐπουρανίου Βασιλείας». Γένοιτο.

Πρωτ. π. Παν. Γ. Μεγαλοκονόμος